

PIERWSZE CZYTANIE (KRÓTSZE)

Wj 20,1-3.7-8.12-17

Ogłoszenie przykazań Bożych

Czytanie z *Księgi Wyjścia*.

W owych dniach mówił Bóg wszystkie te słowa: „Ja jestem Pan, twój Bóg, którym cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie.

Nie będziesz wzywał imienia Boga twego, Pana, do czczych rzeczy, gdyż Pan nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego imienia do czczych rzeczy.

Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić.

Czuj ojca twego i matkę swoją, abyś długo żył na ziemi, którą twój Bóg, Pan, da tobie.

Nie będziesz zabijał.

Nie będziesz cudzołożył.

Nie będziesz kradł.

Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek.

Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego. Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego ani jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego”.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 19[18],8.9.10.11

Refren: *Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne.*

Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę, świadectwo Pana niezawodne, uczy prostaczka mądrości.

Jego słuszne nakazy radują serce, jaśniej przykazanie Pana i olśniewa oczy.

Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, sądy Pana prawdziwe, a wszystkie razem słuszne. Cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze, słodsze od miodu płynącego z plastra.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 1,22-25

Chrystus ukrzyżowany jest mądrością Bożą

Czytanie z *Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian*.

Bracia:

Gdy Żydzi żądają znaków, a Grecy szukają mądrości, my głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan, dla tych zaś, którzy są powołani, tak spośród Żydów, jak i spośród Greków, Chrystusem, mocą i mądrością Bożą. To bowiem, co jest głupstwem u Boga, przewyższa mądrością ludzi, a co jest słabe u Boga, przewyższa mocą ludzi.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

J 3,16

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Tak Bóg umiłował świat, że dał swojego Syna Jednorodzonego; każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

EWANGELIA

J 2,13-25

Zapowiedź męki i zmartwychwstania

Słowa *Ewangelii według świętego Jana*.

Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus udał się do Jerozolimy. W świątyni napotkał tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie oraz siedzących za stołami bankierów. Wówczas, sporządziwszy sobie bicz ze sznurków, powyrzucił wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porzucił monety bankierów, a stoły powyrzucił. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: „Weźcie to stąd, a nie róbcie z domu Ojca mego targowiska”. Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: „Gorliwość o dom Twój pożera Mnie”.

W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: „Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?”. Jezus dał im taką odpowiedź: „Zburzcie tę świątynię, a ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo”.

Powiedzieli do Niego Żydzi: „Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?”.

On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy więc zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie

Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.

Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu uwierzyło w imię Jego, widząc znaki, które czynił. Jezus natomiast nie zwierzał się im, bo dobrze wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co się kryje w człowieku.

CZY UWIERZYMY JEZUSOWI?

Każda niedziela Wielkiego Postu zbliża nas do szczególnego wydarzenia, jakim jest Triduum Paschalne. Z tygodnia na tydzień coraz bardziej zanurzamy się w tajemnicy męki i śmierci naszego Zbawiciela. Coraz wyraźniej widzimy naszą słabość, grzech i kolejne upadki. A jednocześnie Bóg objawia swoje Miłosierdzie i gotowość przebaczenia wszystkich naszych niewierności. Okres ten, choć naznaczony szczególnym wezwaniem do pokuty, jest zarazem pełen nadziei, gdyż ukazuje nam perspektywę zbawienia.

Czas Wielkiego Postu koncentruje się na misterium krzyża. Krzyż staje w centrum ludzkiego życia, a nawet w centrum historii ludzkości i całego wszechświata. Dlatego „[...] głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan [...]” (1 Kor 1,23). Dla nas zaś jest On „[...] mocą i mądrością Bożą” (1 Kor 1,24). Świat nie poznał Jezusa, nie uwierzył w Niego, był zbulwersowany Jego śmiercią, Jego życiową porażką. My zaś, razem ze św. Pawłem Apostołem, pragniemy nieść Dobrą Nowinę całemu światu, a szczególnie tym, wśród których mieszkamy i pracujemy na co dzień.

Jakże trudno jest umiłować krzyż... Czasami uciekamy od niego, nie potrafimy go zrozumieć. Choroba, niepowodzenie, nasze ułomności, dramatyczne wydarzenia z przeszłości są dla nas obciążeniem, doskwierają nam, czynią życie bardzo trudnym. Próbuje się pozbyć tego na własną rękę, po swojemu. Szukamy drogi na skróty, znacznie łatwiejszej i wygodniejszej niż ta, którą prowadzi nas Bóg.

Krzyż prowadzi nas do zwycięstwa i zanurza nas w misterium Jezusa Chrystusa. Dzięki niemu mamy udział w zbawczej miłości Odkupiciela. Krzyż zatem jawi się nam jako trudny przywilej, błogosławieństwo Boga, który dopuszcza nas do najistotniejszych tajemnic swojej miłości do człowieka. Bóg pochyla się nad nami, dotyka nas swoją odwieczną łaską, abyśmy nie uciekli spod krzyża, nie utracili wiary, tylko pozostali wierni.

Chrystus obiecuje nam, że w ciągu trzech dni odbuduje zburzoną świątynię naszego życia. Po trzech dniach otworzy bramy nieba, aby każdy z nas mógł dotrzeć do domu Ojca, w którym czekają mieszkania

przygotowane dla nas od założenia świata. Chrystus zwycięża grzech i śmierć, ale nasze oczy są niejako na uwięzi i dlatego nie widzimy, jak bardzo Bóg dotyka nas swoją łaską, jak podnosi nasz krzyż i wyzwala od śmierci wiecznej. Trzeba, aby współczesny człowiek przejrzał i dostrzegł moc Boga najwyższego.

Mijają kolejne dni Wielkiego Postu. Obyśmy ich nie zmarnowali, tylko doświadczyli mocy płynącej z chwalebego krzyża naszego Pana i Zbawcy Jezusa Chrystusa. On jest Panem, naszym Bogiem, który wywiódł nas z ziemi egipskiej, z domu niewoli. On wypisał na naszych sercach swoje prawo i wskrzesił ze śmierci grzechu do życia w miłości. Ciągłe aktualne pozostają jednak pytania: czy pozwolimy Jezusowi, aby nas zbawił, aby dotknął naszych poranionych serc i uleczył je, czy Jemu naprawdę uwierzymy?

ks. Jacek Dziel, Gniezno

Fot.: ks. Sławek Murawka SChr

